

(Kort bemærkning.)

Hans Kjær: Jeg er naturligvis ikke utaknemlig for, at finansministeren citerede flere af mine udtalelser, men jeg ville have været endnu mere taknemlig, hvis finansministeren havde hørt efter. Jeg foretrækker den fortolkning, for ellers er det jo et forståelsesproblem, og det ville være alt for uvenligt at lægge i det. Jeg vil for øvrigt få lejlighed til at forklare mig i udvalget. Jeg talte om hamstringsbølge på lagervarer, og det har jo ikke ret meget med det andet at gøre.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Jeg skal kun føje nogle enkelte bemærkninger til det, finansministeren allerede har sagt.

Hr. Hans Kjær spurgte: hvad skal de 2½ milliard kr. bruges til? Dertil vil jeg gerne sige, at i overensstemmelse med, hvad vi tidligere har tilkendegivet fra regeringens side, og som det har fundet udtryk i statsministerens tiltrædelseserklæring, har vi ikke den opfattelse, at det provenu, der i løbet af det halvandet år kommer ind, og som vel når en størrelsesorden af et sted mellem 2 og 2½ milliard kr., skal bruges til at finansiere almindelige statsudgifter med. Det er ikke tanken, at vi skal benytte dette provenu til at finansiere forbedringer i den sociale lovgivning eller andre reformer, men der er ét område, hvor vi mener det er rigtigt, at i hvert fald en del af provenuet finder anvendelse, og det er til foranstaltninger, som sigter til at styrke dansk erhvervslivs konkurrenceevne også på længere sigt i forhold til udlandet. Det gælder om, at den strukturændring, som er i gang i dansk økonomi, bliver forstærket og udbygget, og det tror vi ikke sker, uden at der etableres et samarbejde imellem det offentlige, imellem stat, kommuner, amter og det private erhvervsliv; dér tror vi at vi kan finde i drøftelser med erhvervene hensigtsmæssige former for et sådant samarbejde, og dér kan nogle af disse midler finde deres anvendelse.

Hr. Hans Kjær gjorde, som det allerede er nævnt, en bemærkning om afhængigheden af udenrigshandelen og sammenlignede med USA, der har en meget lille udenrigshandel i forhold til sit nationalprodukt.

Jeg ville drage den modsatte slutning af hr. Hans Kjærs. Den omstændighed, at vi

har så stor en udenrigshandel, gør os overordentlig følsomme over for svingningerne i de internationale konjunkturer og derunder også over for svingningerne i de internationale valutaforhold. Selv om det kan være trivialt at høre det, vil jeg nu alligevel gerne gentage det, som er de hårde realiteter i vor økonomi: de hårde realiteter i vor økonomi er, at vi står med en kortfristet gæld til udlandet på ca. 13 milliarder kr., hvoraf langt den største del forfalder eller kan anfordres inden for 1 år. Over for det står vi med visse trækningsrettigheder, som i øjeblikket ikke er så aktuelle, især ikke med hensyn til Den internationale Valutafond, og med en valutareserve på 3 milliarder kr. Det kræver ikke megen fantasi at forestille sig, hvilke vanskeligheder landet kunne komme ud i med dette store misforhold mellem valutareserven og den kortfristede gæld, hvis vanskeligheder udefra kom til at ramme os. Vi tror derfor, det er nødvendigt, at vi foretager foranstaltninger, der forholdsvis hurtigt ændrer ved det, der er det fundamentale i henseende til vores betalingsforhold til udlandet, nemlig vore samhandelsforhold. Vi kan ikke løse vores langtidspolitiske problem, hvis vi ikke får en bedre handelsbalance. Vi tror, at den langtidspolitik, som vi agter at anlægge, og som er antydnet i tiltrædelseserklæringen, vil medføre en langtidstendens til forbedring af handelsbalancen, men vi tror, det er nødvendigt, at vi får en omgående start på sådanne forbedringer i vor handelsbalance. Derfor er det, forslaget er fremsat.

Der er blevet spurgt om, hvorvidt det vil påvirke den danske kronens stilling; hr. Hans Kjær gjorde det, og hr. Nyboe Andersen gjorde det. Jeg tror ikke, at den danske krone igennem foranstaltninger, der klart og tydeligt viser, at vi ønsker at bedre valutabalancen, bedre vort betalingsforhold til udlandet, skulle kunne svækkes. Jeg tror, at tværtimod vil det medføre, at man i udlandet får en voksende tillid til, at vi — og jeg håber, det ikke bare er regeringen, men hele folketinget — igennem praktisk lovgivning vil medvirke til at styrke kronens stilling. Og det er et af formålene med det forslag, vi her har fremsat.

Der har været rejst spørgsmålet om, hvordan det vil påvirke vore forhandlinger med fællesmarkedet. Vi har den opfattelse, at såfremt Danmark skal indmeldes i fælles-